

Sygn. akt III Kow.1800/15el

POSTANOWIENIE

Dnia 14.01.2016r.

Sąd Okręgowy w Słupsku Wydział III Penitencjarny w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO w Słupsku Jan Filipczyk

Protokolant starszy sekretarz sądowy Katarzyna Kołpacka

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Słupsku – Jacka Koryckiego oraz Z-cy Kierownika Działu Penitencjarnego Aresztu Śledczego w S. - P. G.

po rozpoznaniu na posiedzeniu w Areszcie Śledczym w S. - Oddział Zewnętrzny w U. wniosku **skazanego J. P. s. T.** o udzielenie zezwolenia na odbywanie kary poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego

na podstawie art.6 ust.1 i 3 ustawy z dnia 7 września 2007r. o wykonaniu kary pozbawienia wolności poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego (Dz. U. z 2010r. Nr 142 poz.960) w zw. z art.14 ust.1 ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy – kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2015r. poz.396)

postanawia:

odmówićskazanemu J. P. s. T. i K., ur. dnia (...) w S., nr PESEL (...) zezwolenia na odbywanie poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego **kary 10 miesięcy pozbawienia wolności** orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w K. z dnia 18.06.2015r., sygn. akt XX 209/15 za czyn z art.178a§1kk;

UZASADNIENIE

J. P. wystąpił z wnioskiem o udzielenie mu zezwolenia na odbycie kary, w systemie dozoru elektronicznego, motywując go zamiarem wykonywania pracy i spłaty alimentów.

Wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art.6 ust.1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 7 września 2007r. o wykonywaniu kary pozbawienia wolności poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego, zezwolenia na odbycie kary w systemie dozoru elektronicznego można udzielić skazanemu, wobec którego orzeczono karę pozbawienia wolności nieprzekraczającą jednego roku, a nie zachodzą warunki przewidziane w art.64§2 kk, jest to wystarczające dla osiągnięcia celów kary.

Skazanemu, który rozpoczął już odbywanie kary w zakładzie karnym, można udzielić zezwolenia na odbycie w systemie dozoru elektronicznego pozostałej części kary, jeżeli za udzieleniem zezwolenia przemawia dotychczasowa postawa i zachowanie skazanego. Z opinii Dyrektora Aresztu Śledczego w S. z dnia 18.11.2015r. wynika, że skazany w czasie odbywania kary raz korzystał z nagrody regulaminowej, nie był ukarany dyscyplinarnie. Wobec przelożonych jest regulaminowy, ze współosadzonymi układa zgodne relacje. Nie ulega wątpliwości, że skazany jest jedynie poprawnie poddał się karze, co jest obowiązkiem każdego skazanego, a co nie jest jednak wystarczające do uznania, że dalsza resocjalizacja może być prowadzona w warunkach wolnościowych.

Z poczynionych ustaleń wynika, że J. P. od dnia 09.10.2015r. odbywa karę 10 miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w K.z dnia 18.06.2015r. w sprawie X K 209/15 za czyn z art.178a§1kk. Wobec skazanego toczy się kolejne postępowanie karne prowadzone przez Prokuraturę Rejonową w K. w sprawie 1 DS. 1467/15 (podejrzenie kierowania pojazdem w stanie nietrzeźwości).

Ustalono też, że skazany nie jest sprawcą przypadkowym, a naruszenie przez niego porządku prawnego nie było zdarzeniem incydentalnym. Jak wynika z informacji z Krajowego Rejestru Karnego z dnia 26.10.2015r. skazany był trzykrotnie karany w tym raz z warunkowym zawieszeniem jej wykonania (w sprawie XK 848/06 Sądu Rejonowego w K.). Skazany jednak nie sprawdził się w warunkach wolnościowych, co skutkowało wydaniem przez Sąd w dniu 24.09.2007r. postanowienia o zarządzeniu wykonania warunkowo zawieszony kary. To dowodzi, że skazany jest sprawcą niepoprawnym, wobec którego nieskuteczne są kary o charakterze nieizolacyjnym. Zważywszy na jego dotychczasową karalność należy uznać, że skazany jest osobą zdemoralizowaną, mającą skłonności do popełniania czynów sprzecznych z prawem.

Taka postawa skazanego wskazuje, że nie daje on gwarancji poprawnego funkcjonowania w warunkach poza jednostką penitencjarną, w tym przestrzegania porządku prawnego i stosowania się do nałożonych obowiązków w czasie odbywania kary w systemie dozoru elektronicznego. Stąd też, w ocenie Sądu, skazany wymaga oddziaływań wychowawczych, które powinny być wobec niego prowadzone w warunkach izolacji więziennej.

W ocenie Sądu Penitencjarnego, sposób życia skazanego na wolności, w tym wchodzenie w konflikt z prawem, nieskuteczność zastosowanego wobec niego środka związanego z poddaniem sprawcy próbie oraz uzależnienie od alkoholu pozwalają na stwierdzenie, że odbywanie przez skazanego kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego nie byłoby wystarczające do osiągnięcia celów kary. Niewątpliwie, względy bezpieczeństwa i stopień demoralizacji skazanego nie przemawiają za celowością odbywania przez niego kary w systemie dozoru elektronicznego.

Dlatego też, uznając wniosek skazanego za niezasadny, należało postanowić jak wyżej.